

Téměř každý den v roce se ráno dostanu ven. Biologové by mě asi zařadili mezi skřivany. I když myslím, že zároveň patřím i do skupiny lidí sovovitých. Pobyt venku, za svítání či nyní již tmy pozorného člověka oblaží možností pozorovat ranní oblohu s malými i velkými souhvězdími, planetami, ale také pozičními světly letadel a družic.

Při pohledu do zemských spodin zase člověk uvidí v současné době ježky, myšice, drobné ptactvo a jiné živočichy. Ale také jejich predátory. Třeba kočky domácí nebo kuny skalní.

Když se člověk přinatrefí ke svítání nebo soumraku a je na správném místě, může se mu podařit sledovat rej netopýřů. Ti si na něj někdy dokonce zvyknou a začnou jej obletovat. Občas i velmi kontaktně. Nikdy se mně však nestalo, abychom do sebe narazili. Jejich echolokace v tu chvíli běží naplno a dá se často i slyšet.

Pohříchu moc příležitostí pro pobyt netopýřů v centru města není. Chybí jim zřejmě potrava, vhodné úkryty a možná je zmáhají teplotní extrémy. Nejčastěji je potkáme na okraji města, v okolí Rennerových sadů, Podskalí nebo Mlýnské stoky. Že jsou pro nás užiteční a též ze zákona chránění, netřeba více dodávat.

I když obyvatelé domů, kde mají netopýři kolonie, někdy mluví a konají jinak. Někdy není, čemu se divit. Jindy se dá napsat, že velký kus vstřícnosti a ohleduplnosti ze strany obyvatel a zúčastněných firem by neškodil. O opatřeních při jejich nalezení v dilatačních spárách, pod parapety, větracími otvory, u výtahových šachet atd. toho bylo napsáno již hodně. A myslím, že se nelze na nedostatek informací vymlouvat.

Ač jsem již o netopýrech slyšel a viděl mnoho, se zájmem jsem šel na přednášku s tímto tématem, kterou pořádala pobočka Šmidingerovy knihovny Za Parkem (s lehounkým osvětovým přispěním naší ZO ČSOP) v přednáškovém sále dne 3. října 2023. Přednášející byla paní RNDr. Petra Schnitzerová, Ph.D. ze společnosti ČESON, která přijela se zajímavě vytvořenou prezentací a s dvěma hendikepovanými netopýry. Zatímco při předchozích akcích tohoto typu (s Terezou Bradáčovou, Dagmar Zieglerovou nebo Ditou Weinfurtovou) býval sál nabitý až příliš, tentokrát přišlo účastníků tak akorát. A to proto, že se v ten den konalo více kulturních akcí naráz. A lidé většinou tíhnou k tématu lidskému, nikoliv zvířecímu.

Že přednáška byla zajímavá, jsem již napsal. Pro mne asi nejzásadnějšími informacemi, které zde pro lidi opět padly, byly ukázky pobytových úkrytů pro netopýry. A z nich plynoucí opatrnost a nutnost řešit ochranu těchto živočichů při zásahu do jimi obývaných prostor.

Dalším podnětným bodem byla samotná prezentace živých netopýrů. Kdo si je mohl prohlédnout zblízka, sáhnout si na ně, asi pochopí, o čem je řeč. Potěšením pro mě bylo, že mezi účastníky byl jeden manželský pár, který sám o sobě instaloval netopýrovník a měl k této problematice dotazy. Že se jedná o otázky někdy svízelné, neboť netopýr je tvor konzervativní a nerad se někam stěhuje, když nemusí, mohu jen potvrdit.

A co napsat dál? Byli jsme s manželkou rádi, že nějaký zájem o netopýry v našem městě je. Také to, že přednášející nám věnovala kus svého volného času a vrátila se v probíhající větrné smršti, která ji pozdě večer při jízdě provázela, šťastně domů.

Mohu jen dodat, že ve zmiňované noc ani ráno poté jsem netopýry neviděl. Snad v místě, kde jsou a vím o nich, přežili též bez úhony. Nás dělily od nepřízně počasí takřka půl metru silné stěny. Naše netopýří sousedy kus plechu přichycený skoro 40 let starými hřebíky a nějaká ta omítka.

Pár odkazů na závěr:

www.sousednetopyr.cz

vestrome.sousednetopyr.cz